

ДОЗВОЉЕНОСТ ЖАЛБЕ УМЕШАЧА

Умешач има правни интерес за изјављивање жалбе против првостепене пресуде у ситуацији када жалбу није изјавила странка на чијој страни умешач учествује у парници.

Из образложења:

„Умешач МВ је изјавио дозвољену и благовремену ревизију против решења другостепеног суда којим је одбачена његова жалба изјављена против пресуде Привредног суда у Београду П 6032/17 од 12.11.2020. године.

Врховни касациони суд је испитао побијано решење по одредбама члана 408. у вези члана 420. став 3. и став 6. Закона о парничном поступку и нашао да је ревизија умешача основана.

Другостепени суд је одбацио жалбу умешача МВ из Б изјављену против пресуде Привредног суда у Београду П ... од 12.11.2020. године, са разлога што је нашао да умешач не може предузети парничну радњу у име странке на чијој страни се меша у парници, у конкретной ситуацији не може изјавити жалбу против пресуде када тужени није изјавио жалбу. Чињеница да тужени није изјавио жалбу против побијане пресуде, те да је, како се наводи у разлозима другостепеног решења пропустио да у законом прописаном року побија пресуду, има правно дејство као да се тужени одрекао права на жалбу. Неизјављивањем жалбе, по ставу другостепеног суда, тужени је у конкретном случају изразио вољу да предметну пресуду не побија. Умешачи су изјавили жалбе, али су ове радње у супротности са парничним радњама туженог, па умешачи немају правни интерес за изјављивање жалбе јер је тужени манифестовао вољу да предметну пресуду првостепеног суда не побија. Зато је жалбу умешача другостепени суд одбацио као недозвољену у смислу члана 378. став 3. и члана 217. став 4. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је оценио ревизију умешача МВ изјављену против наведеног другостепеног решења као основану.

Погрешно је становиште другостепеног суда о недозвољености жалбе коју је изјавио умешач против првостепене пресуде, у ситуацији када жалбу није изјавио тужени, на чијој страни је умешач. Према одредби члана 378. став 3. Закона о парничном поступку, жалба је недозвољена ако је жалбу изјавило лице које није овлашћено за изјављивање жалбе, ако је жалбу изјавило лице које се одрекло или повукло жалбу или ако лице које је изјавило жалбу нема правни интерес за изјављивање жалбе. Погрешено другостепени суд оцењује да умешач на страни туженог нема правни интерес за изјављивање жалбе против првостепене пресуде у ситуацији када жалбу није изјавио тужени. Према одредби члана 215. Закона о парничном поступку, о учешћу умешача, лице које има правни интерес да у парници која тече међу другим лицима једна од странака успе, може да се придружи овој странци. О правном интересу умешача МВ да се у овој парници придружи умешачу је одлучено. Одлучено је тиме што му је дато својство умешача на страни туженог. Према одредби члана 217. став 1. Закона о парничном поступку, у току парнице је умешач овлашћен да подноси предлоге и да предузима остале парничне радње у роковима у којима би те радње могла да предузима странка којој се придружио. Дакле, право умешача на предузимање парничне радње у роковима у којима би те радње могла да предузме странка којој се умешач придружио, није условљено предузимањем исте парничне радње од стране странке којој се умешач придружио. Тако, ни изјављивање жалбе од стране умешача није условљено изјављивањем жалбе од стране странке којој

се придружио. Зато се, ако умешач изјави правни лек, примерак његовог поднеска доставља и странци којој се придружио, како је одређено у ставу три члана 217. ЗПП. Према одредби члана 217. став 4. ЗПП, на коју се другостепени суд позива, али погрешно тумачи и примењује, парничне радње умешача имају за странку којој се придружио правно дејство ако нису у супротности са њеним радњама, али то никако не значи да је парнична радња коју је умешач предузео у супротности са радњама странке ако те исте парничне радње није предузела и сама странка. Тако, другостепени суд погрешно тумачи да је жалба коју је изјавио умешач у супротности са парничним радњама туженог, конкретно са његовим пропуштањем да изјави жалбу. Када би се тако тумачио закон, произилазило би да је свака парнична радња коју умешач предузме у супротности са радњом пропуштања те исте парничне радње од стране странке на чијој страни се меша, па тако умешач никада не би могао предузети ниједну парничну радњу ако ју и странка није предузела. То није у складу са положајем умешача, нити са сврхом овог института. Да је то тако, онда би даље у парници између умешача и странке којој се придружио, умешач увек могао истаћи приговор да је странка погрешно водила парницу, па пресуда донета у парници између странака никада не би имала интервенцијско дејство у парници између странке и умешача који јој се придружио.

Да би оправдао погрешно тумачење одредбе члана 217. став 4. Закона о парничном поступку, другостепени суд је изнео претпоставку да је неизјављивањем жалбе у конкретном случају тужени изразио вољу да предметну пресуду не побија. Међутим, то не значи да је тиме изјавио вољу да се одриче права на жалбу. Тек у том случају би се могао разматрати да ли је жалба коју изјави умешач у супротности с парничном радњом изричитог одрицања права на жалбу од стране странке на чијој се страни меша. То овде није случај. Да се у конкретном случају и није сагласио са дејством првостепене пресуде као правноснажне, тужени је изразио и тиме што је поднео жалбу против решења о одбацивању жалбе умешача .

Све напред указано значи да у конкретном случају није било места одбацивању жалбе умешача на страни туженог против првостепене пресуде само зато што жалбу није изјавио и тужени.“

(Сентенца из решења Врховног касационог суда Прев 1620/2022 од 10.2.2023. године, утврђена на седници Грађанског одељења од 14.11.2023. године)